

Triskart apsireiškęs Fatimos piemenėliams ir davęs jiems šventąją Komuniją

TAIKOS ANGELAS

PORTUGALIJA, 1916 M.

Taikos angelas triskart apsireiškė Fatimos piemenėliams, kad juos paruoštų Mergelės Marijos apsireiškimams. Trečiojo apsireiškimo metu angelas Liucijai davė šventąją Komuniją. Iš Ostijos, kurią jis laikė, į taurę lašėjo kraujas. Palaimintieji Pranciškus ir Jacinta priėmė Komuniją abiem pavidalais. Šio apsireiškimo metu angelas pasakė: „Priimkite Kūną ir gerkite Kraują Jėzaus Kristaus, kurį siaubingai įžeidžia žmonių nedėkingumas. Atlyginkite už jų nusikaltimus ir paguoskite savo Dievą.“

Liucija paklausė Dievo Motinos, ar Ji paims juos į dangų ir Švč. Mergelė atsakė: „Taip, netrukus Jacinta ir Pranciškus bus danguje. Bet jūs dar kurį laiką pasiliksite čia. Jėzus nori, kad Jam tarnautumėte stengdamiesi mane padaryti žinomą ir mylimą. Jis nori, kad pasaulyje įsitvirtintų pamaldumas mano Nekaltajai Širdžiai... Visiems, kurie bus jai atsidavę, pažadu išganytą. Šios sielos Dievui bus brangiausios. Ir tada tarsi gėles aš jas padėsiu prie Jo sosto.“

1916 m. Fatimoje trims piemenėliams pasirodė angelas. Kairėje rankoje jis laikė taurę, o virš jos ore buvo varvėjo Kraujo lašai.

Palaimintoji Jacinta Marto perpasakojo, ką Dievo Motina pasakė per vieną iš apsireiškimų: „Melskitės, nuolat melskitės ir aukokitės už nusidėjėlius. Atkreipkite dėmesį, kad daug sielų pateks į pragarą dėl to, nes jūs nesimeldėte ir nepadarėte už jas aukų...“ Be to, „nuodėmės, dėl kurių dauguma sielų patenka į pragarą, yra kūno nuodėmės. Ateis tam tikros mados, kurios labai papiktins Jėzų. Dievui tarnaujantys žmonės neturi jomis sekti. Bažnyčia neturi jokių madų. Jėzus visada yra tas pats. Pasaulyje nuodėmės yra labai didelės. Jei tik žmonės žinotų, kas yra amžinybė, jie darytų viską, kad pakeistų savo gyvenimą. Žmonija pralaimi, nes negalvoja apie Jėzaus mirtį ir neatgailauja“ (plg. KBK 1035).

Palaimintasis Pranciškus negirdėjo nei angelo kalbos, nei vėliau apsireiškusios Mergelės Marijos. Jis paklausė Liucijos: „Angelas tau davė šventąją Komuniją, o ką jis davė man ir Jacintai?“ Jacinta jam atsakė su neapsakoma laime: „Iš tiesų tai buvo šventoji Komunija“. Argi nematei, kaip iš Ostijos lašėjo Kraujas?“ „Pajutau Dievą savyje, bet nežinojau, kaip tai paaiškinti“, – atsakė Pranciškus. Ir, atsiklaupęs ant žemės, jis ilgą laiką pasiliko su seserimi kartodamas angelo maldą: „Švenčiausioji Trejybė...“ Iš visų apsireiškimų, kuriais Danguis apdovanojo Pranciškų, šis labiausiai paveikė gerąją berniuko sielą. Dievui, įžeistam tokios daugybės nuodėmių, paguodos prašantis angelo žodžiai giliai palietė jautrią Pranciškaus širdį. Nuo to momento jo idealas buvo paguosti mūsų Viešpatį. Palaimintoji Jacinta tapo nusidėjėlių apaštale, o palaimintasis Pranciškus norėjo būti Jėzaus guodėjas.

Pirmasis angelo apsireiškimas

Iš tolo pradėjome matyti baltesnę už sniegą šviesą, kuri įgavo permatomo jaunuolio pavidalą. Jis spindėjo labiau negu krištolas, apšviestas saulės spindulių... Jis po truputį prisiartinio. Galėjome atpažinti veido bruožus: atrodė kaip labai gražus 14–15 metų vaikiną. Labai nustebome ir beveik patekome į ekstazę. Nekalbėjome. Prisiartinęs prie mūsų jis tarė: „Nebijokite, aš – Taikos angelas. Melskitės kartu su manimi.“ Paskui jis atsiklaupė ir puolė kniūbsčias, kakta paliesdamas žemę. Paskatinti antgamtinio įkvėpimo mes darėme tai, ką ir jis, kartodami paskui jį: „Mano Dieve! Tikiu Tave, garbinu Tave, viliuosi Tavimi, myliu Tave. Prašau Tave atleisti tiems, kurie netiki į Tave, negarbina Tavęs, nesivilia Tavimi ir nemyli

Tavęs.“ „Taip melskitės! Jėzaus ir Marijos Širdys išgirs jūsų maldas.“ Paskui jis išnyko. Antgamtinės tikrovės pojūtis buvo toks stiprus, kad mes ilgą laiką buvome užmiršę save.

Antrasis angelo apsireiškimas

Angelas mums tarė: „Ką veikiate? Melskitės! Daug melskitės! Švenčiausios Jėzaus ir Marijos Širdys turi jums gailėstingumo planus. Nuolatos aukokite Viešpačiui maldas ir aukas.“ Aš paklausiau: „Kaip mes turėtume pasiaukoti?“ Angelas atsakė: „Visais įmanomais būdais aukokite Dievui aukas kaip atsilyginimą už nuodėmes, kuriomis Jis yra įžeidžiamas. Taip pat aukokite maldavimus už nusidėjėlių atsivertimą. Taip pritrauksite taiką jūsų šaliai. Esu jūsų Angelas Sargas,

Portugalijos angelas. Tačiau visų labiausiai priimkite ir nuolankiai iškęskite kančias, kurias Viešpats jums siųs.“ Tuomet jis išnyko... Šie angelo žodžiai įsispaudė mūsų sieloje kaip šviesa, kuri padėjo suprasti, kas yra Dievas, kaip Jis mus myli ir kaip nori būti mylimas. Taip pat supratome, kokia yra vertė aukos, paaugotos už nusidėjėlių atsivertimą.

Triskart apsireiškęs Fatimos piemenėliams ir davęs jiems šventąją Komuniją

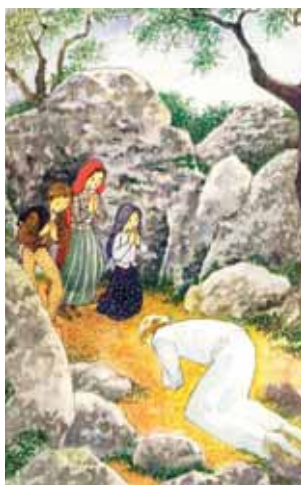
TAIKOS ANGELAS

PORTUGALIJA, 1916 M.

„Tolumoje pradėjome matyti
baltesnę už sniegą jaunuolio
pavidalą šviesą. Jis buvo
permatomas ir saulės
spinduliuose spindindėjo kaip
krištolas...“

Paveikslas, vaizduojantis Dievo Motinos apsireiškimą seseriai Liucijai. Apsireiškimo metu Mergelė Marija jos paprašė skleisti penkių pirmųjų mėnesio šeštadienių pamaldumą.

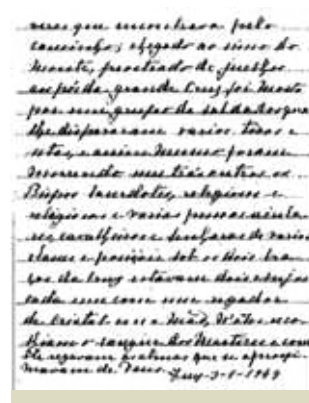
Nuotrauka, kurioje užfiksuotas paskutinis apsireiškimas Fatimoje 1917 m. spalio 13 d., kai saulė pradėjo „šokti“.

Trečiasis angelo apsireiškimas

„Matėme angelą, kairėje rankoje laikantį taurę. Virš jos ore buvo pakibusi Ostija, iš kurios į taurę varvėjo Kraujo lašai. Palikęs taurę ir Ostiją, jis atsiklaupė šalia mūsų ir tris kartus pakartojo maldą: „Švenčiausioji Trejybė, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, aš garbinu Tave iš širdies gilumos ir aukoju Tau brangiausiąjį Kūną ir Kraują, Sielą ir Dievystę mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, esančio visuose pasaulio tabernakuliuose, permaldauti už visus piktžodžiavimus, šventvagystes ir abejingumą, kuriais Jis yra įžeidžiamas. Dėl begalinių Jo Švenčiausios Širdies bei Nekalčiausios Marijos Širdies nuopelnų prašau vargšų nusidėjėlių atsisvertimo.“ Po to angelas atsistojo, vėl paėmė į

rankas taurę ir Ostiją. Taurę jis padavė Jacintai ir Pranciškui, o Ostiją davė man, sakydamas: „Valgykite ir gerkite Kūną ir Kraują Jėzaus Kristaus, siaubingai įžeisto dėl žmonių nedėkingumo. Atsiteiskite už jų nusikaltimus ir paguoskite savo Dievą.“ Ir tada angelas pradingo.

1981 m. gegužės 13 d. Šv. Petro aikštėje buvo pasikėsinta nužudyti popiežių Joną Paulių II. Jis 1982 m. nuvyko į Fatimą padėkoti Dievo Motinai ir pasikalbėti su seserimi Liucija. 1984 m. kovo 25 d. popiežius Jonas Paulius II su tikėjimu paaukojo pasaulį, ypač Rusiją, Nekalčiausiai Marijos Širdžiai.

Sesers Liucijos parašyto ir vyskupui perduoto dokumento nuotrauka. Jame yra aprašyta trečioji Dievo Motinos jai atskleista paslaptis, kurią popiežius Jonas Paulius II viešai paskelbė 2000 m.

Triskart apsireiškęs Fatimos piemenėliams ir davęs jiems šventąją Komuniją

TAIKOS ANGELAS

PORTUGALIJA, 1916 M.

„Matėme angelą, kairėje
rankoje laikanti taure. Virš
jos ore kabojo Ostija, iš
kurios i taure varvėjo kraujo
lašai...“

1917 m. minios, susirinkusios
į paskutinį apsireiškimą,
nuotrauka, daryta prieš saulės
stebuklą

1917 m. spalio 13 d. piligrimų
padaugėjo iki 70 000. Jie matė,
kaip staiga nustojo lyti, debesys
prasiskyrė, o saulės diskas tapo
panašus į sidabrinį mėnulį,
kuris svaigiai sukosi ir buvo
tarsi ugnies ratas. Jis į visas
puses skleidė įvairiaspalvės
šviesos spindulius, kurie
fantastiškai apšvietė debesis
danguje, medžius, uolas ir
žemę. Spinduliai sklido
nusidriekdami per didžiulę
minią ir ją apakindami.
Kelioms akimirkoms jie
sustojo, o tada vėl prasidėjo
šviesų šokis, panašus į
besisukantį fejerverką. Vėl
paузė, o tada trečią kartą iš
saulės ėmė skliti šviesos, dar
įvairesnės, spalvingesnės ir
liepsnojančios kaip niekad.
Miniai susidarė įspūdis, kad
saulė krinta iš dangaus, ir visi
kartu sušuko: „Stebuklas!
Stebuklas!“ Kai viskas bagėsi,
net kiaurai permirkę žmonių
drabužiai buvo visiškai sausi.

Paskutinio 1917 m. spalio 13 d.
apsireiškimo, kai saulė pradėjo
„šokti“, nuotrauka

UNA AURORA BOREAL
Barcelona 24, 2 madrugada. A las
diez de la tarde, Cataluña se ha visto
sorprendida con una aurora boreal, fenómeno
meteorológico muy poco frecuente en
España. El fenómeno surgió la víspera de
la jubilación, y del lugar a los más diver-
sos comentarios y discusiones. Al cabo de
poco tiempo se supo que se trataba del
cometido fenómeno.
Nos fuimos al habla con el Observa-
torio Fabra, donde nos confirmaron que era
una aurora boreal, fenómeno raro en
nuestra latitud.
En el Observatorio meteorológico de la
Universidad nos confirmaron la misma
tesis. Teniendo como se dijo, cuenta
del Instituto, fenómeno se había visto
en una ocasión con el Observatorio del
Ebro, de donde dijeron que era asociado
con gran atención. Habían comprobado ya
que la temperatura había sufrido un au-
mento de siete grados, aunque que, en
cambio, no se ha notado en Barcelona.
Nos fuimos también al habla con el
doctor Eduardo Fábregas, catedrático de la
Universidad, quien nos dijo que el fenó-
meno no está relacionado con las bajas
temperaturas atmosféricas registradas.
Probablemente está relacionado con las
grandes manchas que fueron observadas
en los días en el sol, que al fenómeno
meteorológico se le llama aurora boreal, o
magdalena boreal.—E.H.S.

1938 m. sausio 26 d. laikraščio
straipsnis aprašė keistą Šiaurės
pašvaistės reiškinių. Jis buvo
Fatimos Dievo Motinos
išpranašautas kaip karo
pradžios ženklas.

